

خلاصه گزارش نقشه 1:250000 ایران شهر

ورقه زمین شناسی ایران شهر، با مختصات طولهای جغرافیائی ۶۰ درجه تا ۶۱ درجه و ۳۰ دقیقه خاوری، و عرض های جغرافیائی ۲۷ تا ۲۸ درجه شمالی جای گرفته است.

ناحیه مورد مطالعه بطور کلی از نهشته های فلیش و سنگهای آمیزه ای رنگین خاور و جنوب خاوری ایران تشکیل شده و بیرون زدگیهای موجود ترکیب و ویژگیهای خاص سنگهای این قسمت از ایران را دارا میباشند.

گستره ی مورد بررسی به دو زون متفاوت تقسیم می شود. زون خاوری از نهشته های فلیش کاملاً چین خورده و تکتونیزه و حتی دگرگون همراه با سنگهای آمیزه ی رنگین و زون باختری از نهشته های تیپ فلیش با ساختمانهای منظم که زمین ساخت کمتری را تحمل کرده اند تشکیل شده است.

چینه شناسی

سازند لالون متشکل از آرکوز و سنگ آهک می باشد. سن این سازند کامبرین می باشد. بر روی سازند لالون به صورت ناهمساز سازند سردر قرار دارد. رسوبات سازند لالون در مناطق جنوب بازمین رخمون دارد.

سازند سردر تشکیل شده از شیل، لایه های ماسه سنگی و سنگ آهک. سن سازند سردر کربونیفر می باشد که بر روی این سازند به صورت ناهمساز سازند جمال قرار گرفته است. نهشته های سازند سردر در مناطق شرق و غرب بازمین رخمون دارد.

واحد سنگی سازند جمال متشکل از سنگ آهک و دولومیت می باشد که در منطقه شرق بازمین رخمون دارد. سن سازند جمال پرمین در نظر گرفته شده که به صورت ناهمساز واحد سنگی کرتاسه قرار گرفته.

سنگهایی کرتاسه بصورت دو رخمون منفرد در منتهی الیه شمال باختری ناحیه مشاهده شده که شامل آهکهای خاکستری تیره، کمی کریستالیزه با لایه بندی متوسط، آندزیت، افیولیت، آمیزه رنگی، توده های سنگ آهک، گابرو و دیاباز میباشند. ضخامت لایه ها ضخیم تا متوسط بوده و در سطح بیرونی آنها اثراتی سوزنی شکل شبیه کرم به چشم می خورد. این آهک محتوی فسیلهای اوربیتولین، رادیولر می باشد که نشانگر سن کرتاسه هستند.

برروی واحد سنگی کرتاسه به طورت ناپیوسته ائوسن پایینی قرار گرفته است. واحد سنگی ائوسن متشکل از کنگلومرا، ماسه سنگ، شیل، توده ای از سنگ آهک های آلولیتی دار، سنگ آهک نمولیت دار، دیاباز، فلیش های ائوسن، شیل های قرمز می باشد. سن این رسوبات ائوسن زیرین می باشد. بر روی این رسوبات به صورت همساز نهشته های کارواندار قرار گرفته که این رسوبات متشکل از سنگ آهک، ماسه سنگ، شیل، سیلت سنگ و مارن می باشد که سن ائوسن میانی به آن نسبت داده شده است.

بر روی نهشته های کارواندار به صورت همساز سنگ آهک دارای نومولیت سفید تا خاکستری، ماسه سنگ، شیل، سنگ آهکهای پلاژیک قرمز، سیلت استون، سنگهای آتشفشانی و رسوبی قرار گرفته است. سن نهشته های ائوسن میانی می باشد. واحد سنگی ائوسن بالایی متشکل از ماسه سنگ و شیل می باشد که به صورت همساز بر روی ائوسن میانی قرار گرفته است. نهشته های ائوسن پراکندگی فراوان در شرق ایرانشهر، روستای داد خان، جنوب کارواندار، شرق سند خونی، شرق و غرب پوزک، شمال قادر آباد رخمون دارد.

فلش های زون شرق ایران به سن اولیگوسن می باشد که دارای سنگ شناختی ماسه سنگ، شیل همراه با لایه هایی از کنگلومرا، شیل و ماسه سنگهای زرد و سبز می باشد. کنتاکت فوقانی اولیگوسن با میوسن در بعضی مناطق همساز و ناهمساز می باشد. رسوبات اولیگوسن در مناطق غرب کارواندار و جنوب بازن رخنمون دارد.

واحد سنگی میوسن متشکل شده از ماسه سنگ، سیلت استون، کنگلومرا، مارن های قرمز، توف و مادستون می باشد. بر روی واحد سنگی میوسن به صورت ناهمساز پیلوسن قرار گرفته است. نهشته های میوسن در مناطق غرب کارواندار و جنوب بازن رخنمون دارد.

کنتاکت فوقانی پلیوسن با کواترنر ناهمساز می باشد. سنگ شناختی پیلوسن شامل آندزیت، بازالت، کنگلومرا، ماسه سنگ و توف می باشد. رسوبات پلیوسن در مناطق شمال بازن، جنوب غرب کارواندار رخنمون دارد.

رسوبات کواترنری متشکل از تراورتن، کوه پایه های جوان و قدیمی، تلماسه ها، ماسه های ریز دانه و دشت های سیلابی می باشد که این نهشته ها در مناطق شمال میر آباد، جنوب بازن، اطراف ایران شهر، شمال ورمک و شمال کارواندار رخنمون دارد.

سنگهای پولوتونیک به سن کرتاسه بالایی و همچنین الیگوسن و همچنین سنگهای دگرگونه با جایگاه نامشخص در سطح منطقه رخنمون یافته اند.